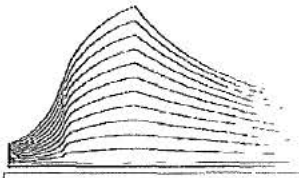

Vonnisnummer / Griffienummer **2022/874**
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **28 juni 2022**
Naam van de eerste beklaagde
Systeemnummer parket **19CO18743** Dossiernummer **22H000325**

rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt
Sectie correctioneel
Kamer 13D

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE

EN EISER IN HERSTEL

AGENTSCHAP WONEN VLAANDEREN, met zetel te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50 bus 11,

eiser in herstel, vertegenwoordigd door mr.
loco mr. advocaat balie

TEGEN BEKLAAGDE

geboren te op
ingeschreven te
van Belgische nationaliteit

beklaagde, in persoon verschenen.

1. TENLASTELEGGINGEN

De procureur des Konings vervolgt de beklaagde als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning,

de feiten vanaf 1 januari 2021 nog steeds strafbaar gesteld ingevolge inbreuk op artikel 3.34. van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, door als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk

Te tussen 4 mei 2018 en 12 november 2019, het laatste feit gepleegd zijnde op 11 november 2019

te weten door het verhuren van een niet conforme woning te
kadastraal gekend als
eigendom van ingevolge akte van aankoop
dd 26 februari 2021, opgesteld door notaris te

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 4 750,00 EUR, (huur van 475,00 EUR maandelijks voor 10 maanden, van 5 mei 2018 tot 31 maart 2019 cf. verklaring verdachte en huurovereenkomst), zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgde misdrijven

2. PROCEDURE

Beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op 5 april 2022 bij rechtstreekse dagvaarding betekend op 22 februari 2022 aan zijn woon- of verblijfplaats (art. 38, § 1 Ger.W.).

Deze dagvaarding werd overeenkomstig artikel 3.49, § 1, 1ste lid Vlaamse Codex Wonen overgeschreven op het op 1 maart 2022, zodat de strafvordering ontvankelijk is.

De rechtbank is bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering

Eiser in herstel AGENTSCHAP WONEN VLAANDEREN legde conclusies neer ter terechtzitting van 5 april 2022 en er werd akte verleend van haar vordering. Mede gelet op het feit dat beklaagde bijstand van een tolk wenste, werden voor het overige overeenkomstig artikel 152 Sv. conclusietermijnen bepaald voor:

- beklaagde uiterlijk op 26 april 2022;
- eiser in herstel AGENTSCHAP WONEN VLAANDEREN en eventueel het openbaar ministerie uiterlijk op 10 mei 2022;
- beklaagde uiterlijk op 24 mei 2022.

Eiser in herstel AGENTSCHAP WONEN VLAANDEREN legde een syntheseconclusie op 10 mei 2022 en een stukkenbundel op 11 mei 2022 neer ter griffie.

Beklaagde en het openbaar ministerie legden geen conclusies neer.

De zaak werd behandeld in openbare zitting op 7 juni 2022, waar werden gehoord:

- het openbaar ministerie, in haar vordering;
- eiser in herstel AGENTSCHAP WONEN VLAANDEREN, in haar vordering verwoord door mr. , die een syntheseconclusie en stukken neerlegde;
- beklaagde in zijn middelen van verdediging

Er werd een tolk Frans voorzien voor beklaagde doch gezien hij pas om 9:55 uur verscheen, had deze de zittingszaal reeds verlaten.

Beklaagde verklaarde ter terechtzitting voldoende Nederlands te spreken en te verstaan en ging akkoord met de behandeling van de zaak zonder tolk.

Beklaagde verklaarde zich akkoord met de neerlegging van de syntheseconclusie ter terechtzitting.

De namens eiser in herstel AGENTSCHAP WONEN VLAANDEREN neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. Beoordeling van de schuld

1. De rechtbank is van oordeel dat de tenlastelegging bewezen is op basis van de resultaten van het vooronderzoek en van het onderzoek tijdens de zitting.

De rechtbank kan volstaan met te verwijzen naar het verslag van het vooronderzoek van 5 april 2019 (stuk 49-52), dat werd bevestigd door de vaststellingen van de wooninspecteur op 23 april 2019 (foto's en verslag stuk 8-22), met als meest ernstige gebreken, de vochtproblemen in verscheidene kamers met schimmelvorming, de niet-reglementaire aansluiting gasfornuis, het ontbreken van brandmelders, de te smalle en onveilige trappen, het gebrek aan voldoende verluchting(smogelijkheden), de niet geaarde / onveilige stopcontacten, ...

Het gebouw werd bovendien opgedeeld in twee woonentiteiten, het gelijkvloers met huisnummer 19 (op dat ogenblik verhuurd sedert 5 mei 2018 voor 475,00 euro/maand – stuk 4) en de bovenverdiepingen met huisnummer 19/1 (op dat ogenblik te huur aangeboden – stuk 8). Voor de opdeling was er geen stedenbouwkundige vergunning (stuk 70).

Het gebouw behaalde 18 strafpunten, de woonentiteit met nummer 19 behaalde 82 strafpunten en de woonentiteit met nummer 19/1 behaalde 67 strafpunten. Het pand werd ongeschikt en onbewoonbaar bevonden. Bij besluit van de burgemeester van van 15 juli 2019 werd de woning ongeschikt en onbewoonbaar verklaard (stuk 110).

2. Op 18 november 2019 contacteerde beklaagde de wooninspectie met de mededeling dat er werd verholpen aan de gebreken en dat de huurders de week voordien de wooneintiteit met huisnummer 19 (gelijkvloers) hadden verlaten (stuk 107), zijnde dus 11 november 2019 (einde incriminatieperiode). Vervolgens voerde de wooninspectie op 19 december 2019 een nieuwe conformiteitscontrole uit. De woonentiteiten voldeden op dat ogenblik nog steeds niet aan de vereisten van de Vlaamse Codex Wonen, gezien het gebouw 21 strafpunten behaalde, de woonentiteit met nummer 19 behaalde 65 strafpunten en de woonentiteit 19/1 behaalde 58 strafpunten. De woonentiteiten waren aldus nog steeds ongeschikt en er werden grotendeeld dezelfde gebreken vastgesteld (foto's en verslag stuk 77-105).

3. Voornoemde vaststellingen gedaan door de wooninspecteur in het kader van zijn decretale opdracht, gelden overeenkomstig artikel 154, 2de lid Sv. *juncto* artikel 3.37 Vlaamse Codex Wonen tot bewijs van het tegendeel en werden door door beklaagde niet betwist.

Op 16 juli 2019 (stuk 69) en ter terechtzitting verklaarde beklaagde dat door een storm in maart 2019 het plat dak achteraan het gebouw volledig was weggewaaid Het duurde volgens hem vervolgens 10 dagen vooraleer de verzekeraar ter plaatse kwam, tijd gedurende dewelke de vochtproblemen zouden zijn ontstaan.

Blijkens de vaststellingen beperken de vochtproblemen zich echter niet enkel tot het gedeelte van het gelijkvloers onder het plat dak, maar waren er (naast de overige ernstige gebreken) ook vochtproblemen in verscheidene ruimtes van het hoofdgebouw. Bovendien betekent een overmachtsituatie nog steeds niet dat beklaagde het pand verder mag blijven verhuren, aangezien het goed moet blijven beantwoorden aan de vereiste van conformiteit (art. 12 Vlaams Woninghuurdecreet *juncto* art. 1.3, § 1, 1ste lid, 8° Vlaamse Codex Wonen).

4. Deze elementen tezamen genomen, wordt beklaagde schuldig bevonden aan de tenlastelegging, zoals hierboven omschreven en staat vast dat hij in een woning één woonentiteit verhuurde en één woonentiteit te huur aanbood in strijd met artikel 5 Vlaamse Wooncode, thans artikel 3.34 Vlaamse Codex Wonen.

3.2. Straftoemeting

1. De hierna vermelde straf en strafmaat is gepast, rekening houdend met:

- de feiten, in het bijzonder:
  - de aard, de ernst en de maatschappelijke laakbaarheid ervan;
  - de omstandigheden waarin ze plaatsvonden;
  - de gevolgen ervan voor de slachtoffers;
- beklaagde en zijn:
  - persoonlijkheid, zoals die blijkt uit het strafdossier en zijn strafrechtelijk verleden;
  - persoonlijke, professionele en financiële situatie;
  - leeftijd.

De bewezen verklaarde feiten zijn ernstig.

Een geldboete zoals hieronder nader bepaald, is gepast.

2. Gezien beklaagde nog in de wettelijke voorwaarden verkeert om van het voordeel van uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf te kunnen genieten, past het, rekening houdende met de concrete omstandigheden om voor het gedeelte van de geldboete, zoals hierna bepaald uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen. Beklaagde stemde hiermee in ter zitting van 7 juni 2022.

De duur van de opgelegde proefperiode is aangepast aan de aard en de ernst van de feiten. Dit voordeel zal voor beklaagde een aansporing zijn om in de toekomst de wet stipt na te leven, nu bij een toekomstige veroordeling het thans verleende uitstel kan verloren gaan en het met uitstel opgelegde gedeelte van de geldboete in dat geval effectief wordt.

Het verlenen van een ruimer uitstel van tenuitvoerlegging voor de opgelegde geldboete zou beklaagde onvoldoende bewust maken van de ernst en de maatschappelijke laakbaarheid van de door hem gepleegde feiten, mede rekening houdend met de persoonlijkheid van beklaagde, zijn persoonlijke, professionele en financiële situatie en zijn strafrechtelijk verleden.

3. Het Openbaar Ministerie vorderde schriftelijk de verbeurdverklaring van illegale vermogensvoordelen in de rechtstreekse dagvaarding. Rekening houdend met de aard en de gevolgen van de bewezen verklaarde feiten, is rechtbank van oordeel dat het illegaal vermogensvoordeel inderdaad moet worden verbeurd verklaard. Het is onaanvaardbaar dat beklaagde in het bezit zou blijven van de opbrengsten van illegale activiteiten.

Uit het strafdossier blijkt dat een woonentiteit werd verhuurd van 5 mei 2018 tot en met 4 mei 2019 voor een maandelijkse huurprijs van 475,00 euro. Het illegaal vermogensvoordeel dat door beklaagde werd gerealiseerd, wordt derhalve geraamd op 5.700,00 euro (12 x 475,00 euro). Dit bedrag wordt verbeurd verklaard bij equivalent met toepassing van artikel 43*bis* Sw.

Het feit dat de huurders gedurende een zestal maanden geen huur zouden hebben betaald, neemt niet weg dat er in hoofde van beklaagde een schuldvordering bestaat ten aanzien van de huurders, waarvan niet blijkt dat de huurovereenkomst werd ontbonden in het voordeel van de huurders en dat zou zijn vastgesteld dat zij (een gedeelte van) hun betalingsverbintenis niet meer dienden na te komen.

Aangezien beklaagde slechts mede-eigenaar is van het onroerend goed, kan in zijnen hoofde slechts de helft worden verbeurd verklaard, zijnde 2.850,00 euro (5.700,00 euro / 2)

4. Deze bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

3.3. Herstelvordering

1. De herstelvordering is geent op de feiten die het voorwerp uitmaken van de bewezen verklaarde tenlastelegging. De rechtbank is aldus bevoegd om hiervan kennis te nemen.

2. Artikel 20*bis* Vlaamse Wooncode, dat de herstelvordering regelde, werd ongewijzigd overgenomen in de artikelen 3.43 t.e.m. 3.48 Vlaamse Codex Wonen, die in werking traden op 1 januari 2021.

3. Middels zijn herstelvordering van 13 juni 2019 (stuk 67), geactualiseerd op 1 april 2021 (stuk 143), gericht aan het openbaar ministerie, waarbij het college van burgermeester en schepenen van zich aansloot bij beslissing van 2 augustus 2019 (stuk 76) vorderde de Vlaamse Wooninspecteur dat:

- beklaagde zou worden veroordeeld om:
  - binnen een termijn van maximaal 10 maanden overeenkomstig de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ofwel een andere bestemming te geven aan de woning ofwel deze te slopen, tenzij dit verboden zou zijn;
  - en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging;
- bij vonnis dat uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard.

Deze herstelvordering werd gemotiveerd vanuit het oogpunt van de conformiteit van de woning, vermeldt de gebreken op basis waarvan het herstel wordt gevorderd en is er op gericht:

- ofwel om de woning te laten voldoen aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten in de zin van artikel 3.1 Vlaamse Codex Wonen door herbestemming;
- ofwel om verdere inbreuken onmogelijk te maken door de sloop van de woning.

4. Eiser in herstel AGENTSCHAP WONEN VLAANDEREN vordert de *herbestemming* van het pand, stellende dat de loutere herstelling van de gebreken ertoe zou leiden dat beklaagde SINGH een stedenbouwkundige inbreuk zou moeten begaan bestaande in de wijziging van het aantal woongelegenheden (art 4.2.1, 7° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

Volgens de hiërarchie van herstelmaatregelen in artikel 20*bis*, § 1 Vlaamse Wooncode (thans art 3.43 Vlaamse Codex Wonen) moet de rechtbank de overtreder bevelen de woning conform te maken en om de overbewoning te beëindigen. *Enkel* als de rechtbank vaststelt dat de woning niet in aanmerking komt voor werkzaamheden of wanneer het gaat om een onroerend goed dat niet hoofdzakelijk voor wonen bestemd is, beveelt ze de overtreder om er een andere bestemming aan te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of om de woning of het goed te slopen.

Gelet hierop, alsmede gelet op o.a. artikel 1.1 2, 15° en 2 6 4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening betreft een herbestemming of bestemmingswijziging de omvorming van het pand naar een andere bestemming dan bewoning

Het pand onder de tenlastelegging was vergund als woning en werd blijkens de bewezen verklaarde tenlastelegging eveneens gebruikt voor bewoning. Er is dan ook geen reden om de herbestemming te bevelen. Beklaagde wordt er enkel toe veroordeeld om het pand onder de tenlastelegging te herstellen in de toestand, zoals het vergund was ofwel om het te slopen, voor zover dit niet verboden is.

5. De herstelvordering voldoet derhalve aan artikel 3.44 Vlaamse Codex Wonen en de gevorderde herstelmaatregelen zijn, mede gelet op artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol E.V.R.M.:

- niet onevenredig in verhouding tot de door artikel 3.1 Vlaamse Codex Wonen beoogde elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten;
- niet kennelijk onredelijk, nu de voordelen die de herstelmaatregelen voor de woonkwaliteit opleveren in verhouding staan tot de last die ze voor beklaagde SINGH als overtreder veroorzaken

6. Het is gepast om een dwangsom op te leggen, zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte en dit per dag vertraging na de opgelegde hersteltermijn, die ingaat vanaf datum van betekening van onderhavig vonnis. De dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hersteltermijn.

De eerste vaststellingen dateren inmiddels van 23 april 2019 en uit het strafdossier blijkt niet, noch wordt door beklaagde aangetoond dat:

- én hij overeenkomstig artikel 3.46 Vlaamse Codex Wonen inmiddels het nodige deed opdat alle vastgestelde gebreken werden weggewerkt;
- én het pand op heden voldoet aan alle vereisten uit artikel 3.1 Vlaamse Codex Wonen en dat de veiligheid en/of de gezondheid van huidige en toekomstige bewoners van het pand niet meer in gedrang kunnen komen;
- het ofwel thans onmogelijk zou zijn nog over te gaan tot de uitvoering van de herstelmaatregel, ook al werd het pand inmiddels overgedragen aan een derde (TRANSPORT MICHEL MICLEA (K.B.O.-nr. 0690.777.382 – stuk 157) wiens titel in de zin van artikel 3.49, § 3, 2de lid Vlaamse Codex Wonen werd overgeschreven (stuk 161) vóór de overschrijving van de inleidende dagvaarding op 1 maart 2022 overeenkomstig artikel 3.49, § 1, 1ste lid Vlaamse Codex Wonen.

Wat dit laatste betreft, werd in de authentieke verkoopakte van 26 februari 2022 door de notaris na consultatie van het register van herstelvorderingen, effectief melding gemaakt van onderhavige herstelvordering (stuk 150), zoals voorgeschreven bij artikel 3.51, 1ste lid Vlaamse Codex Wonen.

Het blijft dan ook van belang dat de inbreuken worden stopgezet opdat de veiligheid en/of de gezondheid van bewoners in de toekomst niet meer in het gedrang kan komen, reden waarom

overeenkomstig artikel 3.49, § 3, 1ste lid Vlaamse Codex Wonen deze maatregel in beginsel door iedereen moet worden gedoogd

Rekening houdende met de minderwaarde bij de verkoop van het pand in de gebrekkige toestand in verhouding tot de meerwaarde bij de verkoop na uitvoering van de herstelmaatregelen, heeft de overtreder er wat het laatste punt betreft belang bij om in tussentijd snel over te gaan tot verkoop van het gebrekkige pand, teneinde mogelijke herstelmaatregelen en de daarmee gepaard gaande kosten, te vermijden. Dit blijkt trouwens uit het email-verkeer (stuk 130) en de gezegden van beklaagde SINGH ter terechtzitting.

7. Gelet op de herstelvordering, dient tevens te worden bevolen dat de woninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van

- overeenkomstig artikel 3.47, 1ste lid Vlaamse Codex Wonen ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregelen kunnen voorzien voor het geval dat deze door beklaagde niet binnen de gestelde termijn worden uitgevoerd;
- overeenkomstig artikel 3.48, 1ste lid Vlaamse Codex Wonen worden gemachtigd de in het beschikkend gedeelte nader bepaalde kosten van herhuisvesting van de bewoner(s) van het kwestieuze pand terug te vorderen van beklaagde gelet op het feit dat beklaagde zoals bepaald onder de bewezen verklaarde tenlastelegging, een niet-conforme woning verhuurde, te huur stelde of ter beschikking stelde met het oog op bewoning (art. 3.33 of 3.34 Vlaamse Codex Wonen),

met de verplichting voor beklaagde als overtreder om alle uitvoeringskosten (art. 3.47, 2de lid Vlaamse Codes Wonen) en/of herhuisvestingskosten (art. 3.48, 2de lid Vlaamse Codex Wonen) te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de woninspecteur of het college van burgemeester en schepenen van of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

8. De rechtbank ziet geen redenen om de beslissing uitvoerbaar bij voorraad te verklaren in de zin van artikel 203, § 3 Sv

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

TOEGEPASTE WETTEN

Er werd rekening gehouden met volgende wettelijke bepalingen:
Wetboek strafvordering art. 162, 185, 194, 197;
Strafwetboek art. 25, 38, 40, 42, 43, 44, 45, 65;
Wet 29.06.1964 art. 8§1;

Wet 05.03 1952 art 1 Wet 25.12 2016 art. 59
Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB 31.10 2005 art. 1;
KB. 28.12.1950 art. 91 al.1;
KB 28.12.1950 art 91 al.2, gewijzigd bij art. 1 KB. 13.11.2012;
Wet van 19.03.2017 art. 4 §2;
Burgerlijk wetboek art. 1382
Art. 4 Vt.S.V.
Wet 15.06.1935 art. 13,14,31-41,
De wetsbepalingen zoals vermeld in de gedinginleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **op tegenspraak**.

OP STRAFGEBIED

Verklaart beklaagde schuldig aan de tenlastelegging, zoals hierboven omschreven.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten onder de tenlastelegging tot een **geldboete** van **750 euro**, verhoogd met 70 opdeciemen en alzo gebracht op 6.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent beklaagde **uitstel** van tenuitvoerlegging voor **250 euro** van de geldboete, verhoogd met 70 opdeciemen en alzo gebracht op 2.000 euro, gedurende een proefperiode van drie jaar.

Verklaart lastens beklaagde **verbeurd** bij equivalent overeenkomstig artikel 42, 3° en 43*bis* Sw. een vermogensvoordeel van 2.850,00 euro.

Verplicht beklaagde bij toepassing van artikel 29 Wet 01.08 1985, gewijzigd bij Wet 22.04.2003, K.B 19.12.2003 en K.B. 31 10.2005 tot betaling van een bedrag van 25 euro, verhoogd met 70 opdeciemen en alzo gebracht op **200 euro**, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, ingesteld bij artikel 28 Wet 01.08.1985.

Legt aan beklaagde overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 149 K.B. 28.12 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van **52,42 euro**.

Veroordeelt beklaagde overeenkomstig artikel 4, § 3, 1ste lid Wet 19 maart 2017 tot een bijdrage van **22,00 euro** aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op **295,48 euro**.

Herstelvordering

Veroordeelt beklaagde overeenkomstig artikel 3.43 Vlaamse Codex Wonen, om:

- het huis gelegen te kadastraal gekend onder oppervlakte 0a70ca):
  - ofwel de nodige werken uit te (laten) voeren en alle vastgestelde gebreken weg te werken opdat het pand (terug) zou voldoen aan de vereisten uit artikel 3.1 Vlaamse Codex Wonen en dit conform de toestand, zoals deze vergund werd;
  - ofwel te slopen, tenzij de sloop verboden zou zijn;
- dit binnen een **termijn van 10 maanden** na de betekening van dit vonnis;
- en zulks onder verbeurte van een **DWANGSOM van 150 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag na het verstrijken van voornoemde herstel termijn met een maximum van 150.000 euro.**

ZEGT VOOR RECHT dat de Vlaamse Wooninspecteur en indien de herstelmaatregel niet vrijwillig wordt uitgevoerd, overeenkomstig artikel 3.47 Vlaamse Codex Wonen zelf ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien en dat in zulk geval **beklaagde wordt verplicht alle uitvoeringskosten te vergoeden** op vertoon van een staat, opgesteld door de Vlaamse Wooninspecteur en/of of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Machtigt overeenkomstig artikel 3.48 Vlaamse Codex Wonen de wooninspecteur en om volgende kosten van herhuisvesting van de bewoner(s) van de ongeschikte of onbewoonbare woning terug te vorderen van beklaagde als verhuurder of persoon die de woning ter beschikking stelde:

1. de kosten om de woning te ontruimen;
2. de kosten voor het vervoer en de opslag van het meubilair en de goederen van de bewoner(s);
3. de installatiekosten met betrekking tot de nieuw te betrekken woning;
4. gedurende een periode van maximaal één jaar: het verschil tussen de kosten per maand van de woning, vermeld in punt 3., of van het verblijf in een daartoe uitgeruste voorziening, en 20 % van het maandelijkse beschikbare inkomen van de bewoner.

Verzoekt de griffie om overeenkomstig artikel 3.45 Vlaamse Codex Wonen een afschrift van onderhavig vonnis te bezorgen aan de Vlaamse Wooninspecteur en
binnen de termijn om rechtsmiddelen tegen de uitspraak aan te wenden.

Zegt voor recht dat huidige eindbeslissing overeenkomstig artikel 3.49, § 1, 2de lid Vlaamse Codex Wonen en artikel 84, 1ste lid Hypotheekwet op de kant van de overgeschreven dagvaarding dient te worden overgeschreven door het bezorgen aan de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van twee uittreksels van het vonnis afgegeven door de griffier met vermelding van:

- de naam, de voornamen en de woonplaats van de partijen,
- het beschikkende gedeelte van de beslissing;
- de vermelding van deze rechtbank, afdeling en kamer, die de beslissing wees.

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **dinsdag 28 juni 2022** door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, sectie correctioneel, 13D kamer, samengesteld uit:
de heer alleenzetelend rechter,
in aanwezigheid van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier